

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21C/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118204749
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118204749.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v spore žalobkyne Q.. Q. B., narodenej XX. XX. XXXX, bytom v I., W. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Jánom Kanabom ml., advokátom v Trenčíne, J. Zemana 101, proti žalovanému Y. R., narodenému 7. 3. XXXX, bytom v I., Z. XXXX/XX, o zaplatenie 1 200,25 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1 080,25 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 17.11.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zostávajúcej časti sa konanie z a s t a v u j e .

III. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa domáhala, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť jej 1 200,25 eur s príslušenstvom, úrokom z omeškania 5 % ročne od 17. 11. 2017 do zaplatenia. Uviedla, že so žalovaným boli manželia od 8. 7. 2000 do 5. 12. 2016, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Trenčín, č. k. 30P/84/2016, ktorým bolo ich manželstvo právoplatne rozvedené. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, ktoré boli zverené do jej osobnej starostlivosti. Spolu s právoplatnosťou rozsudku o rozvoze zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Počas manželstva spoločne nadobudli byt, nehnuteľnosť evidovanú Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor, katastrálne územie Trenčín, zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX, parcely registra "C": byt č. XX na 7. poschodí, vchod XX, obytného domu súpisné č. XXXX, orientačné č. XX, na ulici Z., ktorý je postavený na parcele č. XXXX/XX a XXXX/XX, spoluvlastnícky podiel 1/1, spoluvlastnícky podiel v rozsahu 73/2255 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu súpisné č. XXXX. Náklady na byt, nájom, energie, financovala po rozvoze iba ona, a to od 12/2016 až do 12/2017. Žalovaného opakovane a bezúspešne vyzývala, aby si plnil svoje povinnosti vyplývajúce z jeho podielového spoluvlastníctva bytu a podieľal sa na úhrade nákladov s bytom spojených. Celkovo uhradila na byt nasledovné náklady (so zohľadnením vrátených preplatkov): nájom za rok 2016, mesiac december 12/2016 - 163,74 eur, nájom za rok 2017, mesiace január - november 2017 - 163,74 x 11 = 1 801,14 eur, spolu nájom 1 964,88 eur (1/2 = 982,44 eur), daň z nehnuteľnosti 1 x za rok 21,17 eur (1/2 = 10,58 eur), poisťenie bytu 1 x za rok 64,26 eur (1/2 = 32,13 eur), inkaso 4,64 eur x 12 mesiacov = 55,68 eur (1/2 = 27,84 eur), energie 27,00 eur x 9 + 29,00 eur x 3 = 330 eur (1/2 = 165 eur), preplatok elektrickej energie za rok 2017 = -35,50 eur (1/2 = 17,75 eur), spolu 1/2 1 200,25 eur.

2. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Tvrdenie žalobkyne, že výhradne sama financovala náklady spojené s užívaním spoločného bytu v čase po rozvoze manželstva od 12/2016 do 12/2017, považoval za nepravdivé a zavádzajúce. Podieľal sa na spolufinancovaní nákladov spojených s užívaním

spoločného bytu, a platbami za internet a televíziu vo výške 404,05 eur, zálohovými platbami v prvom polroku 2017 na osobný účet žalobkyne vo výške 120,00 eur, platbou za daň za komunálny odpad za rok 2017 vo výške 118,26 eur, teda celkom sumou 642,31 eur. Pri rozvoде boli maloleté deti Y. R. narodený XX. XX. XXXX a Z. R. narodená XX. 9. XXXX zverené do osobnej starostlivosti matky (žalobkyne) a on bol zaviazaný prispievať na výživné sumou 350,00 eur (150,00 eur Z. R., 200,00 eur Y. R.). Po rozvoде manželstva žalobkyni oznámil, že na zálohové platby spojené s užívaním spoločného bytu bude prispievať v 1/4 predbežných nákladov, a to zálohovými platbami na jej osobný účet, platbou za internet a televíziu ako aj platbou za daň z komunálneho odpadu. Tak isto jej oznámil, že uznáva, že za niektoré platby je povinný prispievať v 1/2 ako napr. poplatok za správu bytu, FPUaO..., ale na náklady za energie, vodu je povinný prispievať v 1/4 celkových nákladov. Po predložení skutočných nákladov (vyúčtovania) bol ochotný sa so žalobkyňou finančne vyrovnáť. Podľa jeho názoru bola žalobkyňa povinná prispievať na zálohové platby spojené s užívaním bytu v rozsahu 3/4 predbežných nákladov (za seba a deti, na ktoré platil výživné) a on v 1/4 predbežných nákladov a nie v 1/2, ako to uviedla žalobkyňa. Ďalej žalobca poukázal na to, že po rozvoде manželstva (12/2016) žalobkyňa neprispieva na plnenie spoločných záväzkov voči Všeobecnej úverovej banke, v ktorej majú spoločné úvery (spotrebný úver, mesačná splátka 189,08 eur, hypotekárny úver, mesačná splátka 200,44 eur). Doposiaľ uhradil výlučne on 7 790,40 eur. Žalobkyňa po odsťahovaní (12/2017) zo spoločného bytu neplatí žiadne platby spojené s nákladmi bytu a všetky zálohové platby hradí výlučne on. Z celkových nákladov, ktoré uhradila žalobkyňa v sume 2 400,50 eur je 1/4 600,13 eur.

3. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný k uplatneným položkám nezaslal a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by rozporovali jej tvrdenia, a teda, že by boli tieto nároky neopodstatnené. Mala za to, že nedlhuje žalovanému žiadnu sumu, ak bol žalovaný iného názoru, mal realizovať príslušné procesné úkony. Platby za internet a TV si objednal sám žalovaný, sú preto jeho nákladmi, predmetom žaloby sú len poplatky pevne dané, ktoré bolo potrebné platiť, a na ktorých sa zo zákona mal podieľať žalovaný. Komunálny odpad, na ktorý sa odvoláva žalovaný nie je predmetom žalobného návrhu, rovnako ako hypotekárny úver. Hypotekárny úver a jeho vyporiadanie sa rieši v samostatnom konaní o vyporiadanie BSM v konaní Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/19/2018. Nie sú pravdou tvrdenia, že žalobkyňa odmietala prekladať žalovanému vyúčtovania za predmetný byt. Žalovaný je zástupca vlastníkov bytov a sám roznáša vyúčtovania, zálohy, predpisy aj ostatným vlastníkom bytov. Žalovaný jej skutočne zaslal sumu 120,00 eur, žalobkyňa mala zato, že ide o platby pre deti a nevedela, k čomu má tieto financie priradiť. Keďže nerozporuje prijatie sumy 120,00 eur, vzala v tejto časti žalobu späť a žiadala, aby súd konanie v tejto časti zastavil a aby sa vo veci konalo v zvyšnej sume 1 080,25 eur.

4. Žalovaný s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasil. Podľa jeho názoru žalobkyňa zámerne neuviedla všetky náklady, ktoré boli súčasťou spoločného užívania bytu. Vyúčtovanie skutočných nákladov za spoločné užívanie bytu mu doposiaľ žalobkyňa nepredložila. Navyše, v predmetnom byte sa zdržiaval nepomerne menej, preto nemôže od neho žalobkyňa žiadať úhradu polovice nákladov.

5. Na pojednávaní dňa 13. 2. 2020 žalobkyňa zotrvala na tom, že si uplatňuje výhradne fixné nevyhnutné poplatky, ktoré sú bezpodieloví spoluvlastníci povinní platiť. Žalovaný súhlasil s tým, že zaplatí daň z nehnuteľností, poistenie bytu a inkaso v 1/2, tak ako bolo žiadané v žalobe, pokiaľ ide o uplatnenú sumu za energie, tam nesúhlasil s tým, aby platil 1/2, ale súhlasil so zaplatením 1/4, aká suma presne to je, nevedel uviesť. Pokiaľ ide o nájom uplatnený v celkovej sume 1.964,88 eur, voči jeho osobe uplatnenej v sume 982,44 eur, s touto sumou nesúhlasil s v celom rozsahu, pretože sú tam položky, ktoré je ochotný zaplatiť v 1/2, ale sú tam aj položky, ktoré je ochotný zaplatiť v 1/4. Rozdiel je napríklad v poplatkoch do fondu opráv a potom v platbách za služby. Ďalej si uplatnil voči žalobkyni polovicu platieb za internet a televíziu, teda sumu 202,25 eur a 1/2 z platby za komunálny odpad zo sumy 118,26 eur. Žalobkyňa sumy za internet, televíziu a komunálny odpad neuznala v celom rozsahu. Upresnila, že v položke nájom 1 964,88 eur sú fixné platby, kde sú zahrnuté poplatky za vodné stočné, teplo, teplú vodu, spoločné priestory, poplatky do fondu opráv. Presnejšie to je predpis podľa m² bytu, ktorý mesačne predstavoval sumu 163,74 eur. Platby boli vyúčtované v spornom období s preplatkom 569,78 eur. Žalovaný uznal, že tento preplatok bol vyplatený na jeho účet.

6. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, ako sa posudzujú právne vzťahy bývalých manželov k spoločnej veci v čase po zániku ich manželstva. Občiansky zákonník nemá ustanovenie, ktoré by upravovalo vzťahy manželov k spoločnému majetku vrátane jeho užívania v období, keď ešte nedošlo

k vyporiadaniu ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. S poukazom na uvedené potom v období medzi zánikom bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jeho vyporiadanim sa právne pomery bývalých účastníkov tohto vzťahu posudzujú analogicky ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. To znamená, že aj po zániku tohto majetkového spoločenstva až do jeho vyporiadania zostáva každý z bývalých manželov vlastníkom celej veci a je obmedzený rovnakým vlastníckym právom druhého manžela. Byt, ktorí mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, sa aj po zániku ich manželstva považuje za spoločný majetok, ku ktorému majú obidvaja bývalí manželia naďalej rovnaké práva a povinnosti, to znamená majú právo spoločného užívania veci, čomu zodpovedá povinnosť spoločného uhrádzovania nákladov, spojených s užívaním a udržiavaním veci.

7. Podľa § 144, § 146 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním. Ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

8. Bývalí manželia majú právo spoločnú vec užívať, nie povinnosť. Ak jeden z manželov uhradil sám z vlastných prostriedkov takéto náklady spojených s užívaním a udržiavaním veci, môže sa v rámci vyporiadania domáhať náhrady takto vynaložených nákladov (§ 150). Ak sa manželia nedohodnú o spôsobe užívania spoločnej veci, prípadne o úhrade nákladov, ktoré treba na ňu vynaložiť, ktorýkoľvek z nich sa môže obrátiť na súd, aby o tejto spornej skutočnosti rozhodol podľa § 146 (uvedené analogicky platí aj pre prípad užívania a náhrady nákladov po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov v období pred jeho vyporiadanim). Nezhody teda môžu vzniknúť nielen za trvania manželstva a existencie bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj v čase, keď toto bezpodielové spoluvlastníctvo síce zaniklo, ale ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. V uvedených prípadoch môže každý z manželov (bývalých manželov) podať návrh na súd, aby rozhodol o spornom výkone práv a povinností k spoločnej veci. Vo vzťahu k vyporiadaniu platí základná zásada, že podiely oboch manželov sú rovnaké.

9. V konaní stranami sporu nebolo popreté, že v rozhodnom období, za ktoré malo vzniknúť bezdôvodné obohatenie žalobkyne, byt užívali obaja bývalí manželia a ich dve maloleté deti. Byt je stále evidovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu z dôvodu prebiehajúceho sporu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva, preto obidvaja bývalí manželia z titulu svojho vlastníckeho práva k bytu majú povinnosť uhrádzať poplatky spojené s vlastníctvom bytu, a navyše aj náklady spojené s jeho užívaním. Bolo tiež zrejmé, že k dohode o spôsobe užívania bytu a najmä uhrádzaní príslušných nákladov medzi stranami sporu nedošlo.

10. Konkrétnu výšku úhrad v rozhodnom období doložili strany sporu listinnými dôkazmi, tieto neboli v rozpore s ich tvrdeniami a výška a realizácia úhrad v rozhodnom období nebola medzi stranami sporná. Sporným zostalo v akej výške a či vôbec sa žalovaný na úkor žalobkyne obohatil.

11. Podľa § 454 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

12. Predpokladom vzniku zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka je na jednej strane existencia právnej povinnosti (zákonnej alebo zmluvnej) na plnenie u toho, za koho sa plnilo a na druhej strane neexistencia takejto povinnosti u toho, kto v skutočnosti plnil, resp. neexistencia povinnosti plniť v takom rozsahu. Za obohateného treba považovať toho, za koho sa plnilo. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení (§ 144 Občianskeho zákonníka) teda pôjde aj o

prípade platenia úhrad za plnenia a služby spojené s užívaním bytu iba jedným z rozvedených manželov, hoci byt po rozvode manželstva užívajú obaja rozvedení manželia, vrátane ich detí, pričom obohateným bude ten manžel, ktorý byt užíva, ale za služby neplatí. Ak žalobkyňa po rozvode manželstva v čase, keď ešte bývalí manželia nemali vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, platila celú úhradu za plnenia spojené s užívaním bytu, plnila za žalovaného čo mal plniť sám (titulom spoluvlastníckeho práva k bytu, ako aj titulom jeho užívania), takže žalobkyni vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka. Rozsah vydania bezdôvodného obohatenia je vymedzený v ustanovení § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa musí vydať všetko, čo bolo bezdôvodným obohatením nadobudnuté. V prípade náhrady nákladov za užívanie bytu rozsah vydania predstavuje podiel úhrady pripadajúci na žalovaného. Okrem strán sporu v byte bývali aj ich dve nezaopatrované maloleté deti. Súd má za to, že spotrebu energií a služieb spojených s užívaním rodičovského bytu nezaopatreným dieťaťom možno podľa obsahu a charakteru týchto plnení subsumovať do inštitútu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, preto nemohlo byť povinnosťou detí osobitne za ne platiť a deti sa z tohto dôvodu ani nemohli bezdôvodne obohatiť. Nebolo sporné, že žalovaný platil deťom súdom určené výživné, plnenie vyživovacej povinnosti zo strany matky bolo zabezpečované aj tým, že táto umožnila deťom užívať služby spojené s bývaním s tým, že povinnosť platiť za tieto služby mala sama ako spoluvlastníčka bytu a jeho užívateľka. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil, keď žalobkyňa plnila za neho to, čo mal ako vlastník a užívateľ spoločného bytu plniť sám.

13. "Nájomné" po rozvode (pokiaľ ide o spoločný byt) sú teda povinní platiť obaja bývalí manželia. Je však potrebné pri "nájomnom" rozlišovať platby, ktoré vznikajú s užívaním nehnuteľnosti od tých, ktoré by sa platili aj v prípade, ak by sa nehnuteľnosť neužívala. Položky, ktoré sa spotrebujú užívaním byt mal platiť ten z manželov, ktorý nehnuteľnosť užíva. Ostatné platby by mali platiť obaja bývalí manželia spoločne. Pokiaľ ide o jednotlivé položky uplatneného nároku a právo žalobkyne na ich úhradu zo strany žalovaného, mal súd za nesporné, že žalobkyňa v rozhodnom období (december 2016, január až november 2017) vykonala úhrady v celkovej sume 2 400,50 eur a z toho si uplatnila pôvodne 1/2 vo výške 1 200,25 eur. Celková suma "nájomného", ktorú zaplatila žalobkyňa, bola 1 964,88 eur. Mesačný zálohový predpis v roku 2016 aj 2017 bol vo výške 163,74 eur, pričom platby v tejto sume zahrnuté pozostávajú z viacerých položiek a časť z nich je naviazaná na vlastníctvo bytu. V rámci predpísanej platby sú pravidelné položky, ktorých výška sa nemení v závislosti od spotreby, ale sú spojené s vlastníckym právom k bytu, t.j. platia sa v rovnakej výške bez ohľadu na užívanie nehnuteľnosti. Medzi tieto položky môžu byť zaradené elektrická energia v spoločných priestoroch, poplatok za správu, príspevok na odmeňovanie zástupcov vlastníkov, fond prevádzky, údržby a opráv. Ostatné položky ako náklady na dodávku tepla na vykurovanie, teplá a studená voda, sa platia tiež mesačne zálohovo, ale ich skutočná výška závisí od spotreby. Tieto poplatky sú spojené s užívaním, dajú sa zdokladovať, zmerať, a preto bezpodielový spoluvlastník, ktorý užíva byt nachádzajúci sa v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov, by mal tieto náklady znášať podľa skutočnej spotreby. V skutočnej spotrebe tohto druhu nákladov sa ale prejaví počet osôb, ktoré skutočne byt užívajú, v tomto prípade byt v rozhodnom období užívali štyri osoby, teda aj deti strán sporu. Súd bol toho názoru, že v prípade takýchto nákladov sa mal žalovaný podieľať v podiele 1/4, pokiaľ ide o úhradu v prípade fixných nákladov, spojených s vlastníctvom bytu, sa mal žalovaný podieľať v podiele 1/2.

14. Žalovaný v prvom rade popieral nárok žalobkyne na úhradu celej sumy 984,44 eur s poukazom na to, že časť platieb v tejto sume zahrnutej, mal platiť v podiele polovice a časť platieb v podiele štvrtiny, neuviedol ale v akom konkrétnom rozsahu je žaloba v tejto časti podľa jeho názoru nedôvodná. Súd preto vychádzal z § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné a ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Preto nárok žalobkyne v tejto časti súd nepovažoval za sporný. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobkyňa mala predložiť riadne vyúčtovanie služieb, mal súd za to, že toto vyúčtovanie bolo žalovanému známe, keďže žalovaný zastupuje vlastníkov bytov a sám vyúčtovania roznáša (toto tvrdenie žalobkyne žalovaný nepoprel).

15. S úhradou polovice dane z nehnuteľnosti, poistenia bytu a inkasa (10,58 eur + 32,13 eur + 27,84 eur) žalovaný súhlasil. Nesúhlasil so zaplatením energie v rozsahu polovice, ktorú žalobkyňa vyčíslila

sumou 147,25 eur, presnú sumu, ktorú by bol ochotný zaplatiť neuviedol, preto aj tento nárok žalobkyne považoval súd za nesporný.

16. V rámci procesnej obrany si žalovaný uplatnil nárok na zaplatenie sumy 202,25 eur ako polovice platieb za internet a televíziu a tri štvrtiny platieb za komunálny odpad zo sumy 118,26 eur. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovanému bol poukázaný preplatok z vyúčtovania zálohových platieb v rozhodnom období v sume 569,78 eur, obdržanie tohto preplatku žalovaný nepoprel. Polovica z tohto preplatku by patrila žalobkyni a v zásade pokrýva uvedené náklady žalovaného, preto na kompenzačnú námietku žalovaného súd neprihliadal.

17. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje osobitný predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. v znení nesk. predpisov výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Za dôvodnú súd považoval žalobu aj v časti žiadaného príslušenstva, úrokom z omeškania. Úroky z omeškania boli uplatnené v zákonnej výške, žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania od dňa, kedy poukázala v novembri 2017 poslednú uplatnenú zálohovú platbu "nájomného".

19. Podľa § 144, § 145 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplatenie 120,00 eur s príslušenstvom, nerozporovala prijatie tejto sumy, v danom čase prijatia platby mala zato, že ide o platby pre deti a nevedela, k čomu má tieto financie priradiť. Vzhľadom k prejavu vôle žalobkyne súd konanie v uvedenej časti zastavil.

21. O trovách konania rozhodoval súd podľa zásady úspechu (§255 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého má právo na náhradu trov konania strana, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, pokiaľ ide o čiastočné späťvzatie žaloby, došlo k nemu až potom, kedy v priebehu konania žalovaný ozrejmlil účel platby 120,00 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Pokiaľ si žalovaní nesplnia povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.